

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 419

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 iunie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
312.		Decizia nr. 137 din 23 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată.....	12-14
440.	1-8		
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	8	3.472. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru modificarea și completarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.325/2002.....	14-15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 125 din 16 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000	9-10		
Decizia nr. 133 din 23 aprilie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici	10-12	★ Rectificare.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru aprobarea contului general anual de execuție
a bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului 2000**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Se aprobă contul general anual de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului 2000, cuprinzând venituri în sumă de 51.016,4 miliarde lei, cheltuieli în sumă de 55.626,9 miliarde lei și un deficit în sumă de 4.610,5 miliarde lei.

(2) Structura contului general anual de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat este prevăzută în anexele nr. 1 și 2.

Art. 2. — (1) Se aprobă contul anual de execuție a bugetului Fondului pentru plata ajutorului de șomaj aferent

anului 2000, cuprinzând venituri în sumă de 9.269,5 miliarde lei, cheltuieli în sumă de 9.273,5 miliarde lei și un deficit în sumă de 4,0 miliarde lei.

(2) Structura contului anual de execuție a bugetului Fondului pentru plata ajutorului de șomaj este prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 3. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va prezenta Curții de Conturi

modul în care au fost lichidate neajunsurile constatate de către aceasta, în scopul acordării deciziei pentru descărcarea de gestiune.

(2) Curtea de Conturi va informa Parlamentul României asupra modului în care au fost aduse la îndeplinire prevederile alin. (1).

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 30 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 mai 2002.
Nr. 312.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

EXECUȚIA BUGEȚULUI
ASIGURĂRILOR SOCIALE DE STAT
LA 31 DECEMBRIE 2000

-MII LEI-

I	I	I	I	I	I PREVEDERI ANUALE INITIALE			I PREVEDERI ANUALE DEFINITIVE			I REALIZARI			I %
					I BUGEȚUL	I INTRARI DE	I TOTAL	I BUGEȚUL	I INTRARI DE	I TOTAL	I BUGEȚUL	I INTRARI DE	I TOTAL	
ICa-	Ica-	I/ar-	Iali-	I	I ASIGURARILOR	I CREDITE	I (1+2)	I ASIGURARILOR	I CREDITE	I (4+5)	I ASIGURARILOR	I CREDITE	I (7+8)	I 7/4
Ipi-	Ipi-	Iiti-	Iine-	I	I SOCIALE DE	I EXTERNE	I	I SOCIALE DE	I EXTERNE	I	I SOCIALE DE	I EXTERNE	I	I
I	I	I	I	I	I STAT	I	I	I STAT	I	I	I STAT	I	I	I
I	A	I	B	I	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
I0004			IV E N I T O R I - T O T A L		153.787.000.000I		153.787.000.000I	155.826.396.403I	155.826.396.403I	155.826.396.403I	151.016.387.956I			91,3
I2504			I I. VENITURI CURENTE		153.787.000.000I		153.787.000.000I	154.677.189.800I	154.677.189.800I	154.677.189.800I	149.867.181.353I			91,2
I3304			I A. VENITURI FISCALE		150.185.341.810I		150.185.341.810I	151.052.891.867I	151.052.891.867I	151.052.891.867I	146.969.131.116I			92,0
I4404			I A1. IMPOZITE DIRECTE		150.185.341.810I		150.185.341.810I	151.052.891.867I	151.052.891.867I	151.052.891.867I	146.969.131.116I			92,0
I0904			I CONTRIBUTII PENTRU ASIGURARI SOCIALE		150.185.341.810I		150.185.341.810I	151.052.891.867I	151.052.891.867I	151.052.891.867I	146.969.131.116I			92,0
I 01			I Contributii pentru asigurari sociale de stat		141.486.350.530I		141.486.350.530I	142.961.526.467I	142.961.526.467I	142.961.526.467I	139.320.214.843I			91,5
I 04			I Contributii pentru pensia suplimentara		I 6.757.516.238I		I 6.757.516.238I	I 7.070.627.900I	I 7.070.627.900I	I 7.070.627.900I	I 6.661.665.488I			94,2
I 05			I Contributia agricultorilor asigurati		I 41.475.042I		I 41.475.042I	I 20.737.500I	I 20.737.500I	I 20.737.500I	I 8.424.021I			40,6
I 06			I Contributii agenti economici pentru asigurari sociale agricultori		I 1.900.000.000I		I 1.900.000.000I	I 1.000.000.000I	I 1.000.000.000I	I 1.000.000.000I	I 978.826.764I			97,8
I1904			I B. VENITURI NEFISCALE		I 3.601.658.190I		I 3.601.658.190I	I 3.624.297.933I	I 3.624.297.933I	I 3.624.297.933I	I 2.898.050.237I			79,9
I2204			I DIVERSE VENITURI		I 3.601.658.190I		I 3.601.658.190I	I 3.624.297.933I	I 3.624.297.933I	I 3.624.297.933I	I 2.898.050.237I			79,9
I 13			I Contributii pentru bilete de tratament si odihna		I 301.658.190I		I 301.658.190I	I 324.297.933I	I 324.297.933I	I 324.297.933I	I 170.613.986I			52,6
I 30			I Incasari din alte surse		I 3.300.000.000I		I 3.300.000.000I	I 3.300.000.000I	I 3.300.000.000I	I 3.300.000.000I	I 2.727.436.251I			82,6
I3604			I V. SUBVENȚII		I		I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I			100,0
I3704			I SUBVENȚII PRIMITE DIN BUGEȚUL DE STAT		I		I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I			100,0
I 04			I Subvenții primite de bugetul asigurarilor sociale de stat		I		I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I	I 1.149.206.603I			100,0
I5004			I C H E L T U I E L I - T O T A L		153.787.000.000I	39.937.950I	153.826.937.950I	155.826.396.403I	155.826.396.403I	155.826.396.403I	19.439.605I	155.646.354.779I		99,6
I 01			I A. CHELTUIELI CURENTE		153.116.630.603I	12.221.013I	153.128.851.616I	155.786.301.168I	155.786.301.168I	155.786.301.168I	19.099.254I	155.635.541.806I		99,7
I 02			I CHELTUIELI DE PERSONAL		I 180.260.000I		I 180.260.000I	I 130.258.046I	I 130.258.046I	I 130.258.046I	I 800.463I	I 111.514.967I		85,6
I 20			I CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII		I 1.958.732.954I	12.221.013I	I 1.970.953.967I	I 1.942.690.662I	I 1.942.690.662I	I 1.942.690.662I	I 1.971.928.459I	I 1.825.666.507I		93,9
I 38			I TRANSPORTURI		I 150.332.037.649I		I 150.332.037.649I	I 153.352.460I	I 153.352.460I	I 153.352.460I	I 153.579.261.078I			99,9

I	A	I	B	I	1	I	2	I	3	I	4	I	5	I	6	I	7	I	8	I	9	I	10	
I	80	I	Imprumuturi	I	150.000.000I	I	150.000.000I	I	100.000.000I	I	100.000.000I	I	100.000.000I	I	86.622.959I	I	86.622.959I	I	86.622.959I	I	86,6			
I	04	I	Imprumuturi acordate pentru infiintarea si dezvoltarea de intreprinderi mici si mijlocii	I	100.000.000I	I	100.000.000I	I	100.000.000I	I	100.000.000I	I	100.000.000I	I	86.622.959I	I	86.622.959I	I	86.622.959I	I	86,6			
I	10	I	Imprumuturi acordate societătilor comerciale pentru redresare	I	50.000.000I	I	50.000.000I	I		I		I		I		I		I		I				
I	18806	I	Partea a IX-a PLATI DE DOBANZI SI ALTE CHELTUIELI	I	713.096I	I	713.096I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	100,0	
I	18906	I	PLATI DE DOBANZI	I	713.096I	I	713.096I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	100,0	
I	49	I	DOBANZI	I	713.096I	I	713.096I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	100,0	
I	50	I	Plati de dobanzi	I	713.096I	I	713.096I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	100,0	
I	04	I	Dobanzi aferente imprumuturilor temporare din trezoreria statului	I	713.096I	I	713.096I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	18.166.614I	I	100,0	
I	19006	I	RAMBURSAREA IMPRUMUTURILOR ACORDATE	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946,2			
I	84	I	RAMBURSARI DE CREDITE, PLATI DE DOBANZI SI COMISIOANE LA CREDITE	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946,2			
I	87	I	Rambursari de imprumuturi	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946,2			
I	02	I	Rambursare imprumuturi acordate din trezoreria statului	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	482.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946.000.000I	I	946,2			
I	19806	I	EXCEDENT(+) / DEFICIT(-)	I	-153.293.292I	I	-100.082.782I	I	-253.376.074I	I	479.918.182I	I	-92.044.971I	I	387.873.211I	I	-4.010.805I	I	-59.562.480I	I	-63.573.285I			
I		I	Nota:	I		I		I		I		I		I		I		I		I				
I		I	In totalul cheltuielilor este cuprins si bugetul de cheltuieli al Agentiei Nationale pentru Ocupare si Formare Profesionala, astfel:	I		I		I		I		I		I		I		I		I				
I		I	IC H E L T U I E L I - T O T A L A N O P F, din care:	I	415.868.640I	I	415.868.640I	I	384.186.660I	I	384.186.660I	I	384.186.660I	I	361.882.997I	I	361.882.997I	I	361.882.997I	I	361,882,997I			
I	01	I	A.CHELTUIELI CURENTE	I	344.480.408I	I	344.480.408I	I	312.330.860I	I	312.330.860I	I	312.330.860I	I	296.437.944I	I	296.437.944I	I	296.437.944I	I	296,437,944I			
I	02	I	CHELTUIELI DE PERSONAL	I	137.743.555I	I	137.743.555I	I	136.906.069I	I	136.906.069I	I	136.906.069I	I	133.282.226I	I	133.282.226I	I	133.282.226I	I	133,282,226I			
I	20	I	CHELTUIELI MATERIALE SI SERVICII	I	206.736.853I	I	206.736.853I	I	175.424.791I	I	175.424.791I	I	175.424.791I	I	163.155.718I	I	163.155.718I	I	163.155.718I	I	163,155,718I			
I	70	I	B. CHELTUIELI DE CAPITAL	I	71.388.232I	I	71.388.232I	I	71.855.800I	I	71.855.800I	I	71.855.800I	I	65.445.053I	I	65.445.053I	I	65.445.053I	I	65,445,053I			

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea
contului general anual de execuție a bugetului
asigurărilor sociale de stat aferent anului 2000

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea contului general anual de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului 2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 21 mai 2002.

Nr. 440.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 125**

din 16 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, excepție ridicată de Constantin Marcu în Dosarul nr. 1.463/2000 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece autorul acesteia sesizează, în realitate, că există o necorelare a textului de lege criticat cu alte texte legale, aspect ce nu privește controlul de constituționalitate. Totodată se arată că dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție nu sunt încălcate, în condițiile în care în practică, există situații în care constatarea infracțiunii nu se poate face printr-o hotărâre penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 octombrie 2001, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000**, excepție ridicată de Constantin Marcu într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în conformitate cu dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, „legea penală, codul de procedură penală și codul penal stabilesc competența organelor de cercetare penală și a instanței penale de a identifica autorul unei infracțiuni“. Cu toate acestea prevederile art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, stabilesc ca „instanța să citeze pe cel învinuit de săvârșirea

infracțiunii și în cazul în care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală“, ceea ce în opinia autorului excepției reprezintă „o încălcare flagrantă a competenței instanței civile“. Autorul excepției consideră, de asemenea, că „pentru cazurile în care temeiul de revizuire vizează un înscris fals, identificarea autorului falsului prin mijloace de drept civil este imposibilă mai ales că de cele mai multe ori persoana care uzează de actul fals nu este aceeași cu cea care a săvârșit falsul intelectual sau material“. În susținerea excepției se mai arată că prevederea legală criticată „vine în contradicție cu reglementările din art. 183 și 184 Cod de procedură civilă“.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, „în mod corect, legiuitorul, prin modificarea art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, a prevăzut ca la rezolvarea cererii de revizuire să fie citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii“. În opinia instanței de judecată, „atâta timp cât instanța de revizuire are a se pronunța mai întâi pe cale incidentală asupra existenței sau inexistenței infracțiunii, este firesc să se indice persoana învinuită de săvârșirea infracțiunii“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În fundamentarea acestui punct de vedere se arată că, „departe de a constitui o încălcare a dispozițiilor art. 125 alin. (3) din Constituție [...], normele de procedură conținute de textul criticat de semnatarul excepției constituie, în ansamblul lor, expresia aplicării dispoziției constituționale invocate“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 123 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, text care are următorul cuprins: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...]*”

4. *dacă un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul sau în urma judecății. În cazul în care, în ambele situații, constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. La judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii.*”

Din examinarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum aceasta a fost formulată, Curtea reține că, deși se susține încălcarea dispozițiilor art. 125 alin. (3) din

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, excepție ridicată de Constantin Marcu în Dosarul nr. 1.463/2000 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 133 din 23 aprilie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare

Constituție, întreaga motivare a excepției de neconstituționalitate vizează, în realitate, o pretinsă necorelare a textului de lege criticat cu alte dispoziții din Codul de procedură civilă și mai ales cu cele din Codul de procedură penală, referitoare la competența instanței penale.

Sub acest aspect, existența unor eventuale necorelări legislative la care se referă autorul excepției, Curtea constată că, acestea chiar dacă ar exista cu adevărat, constatarea lor și eliminarea eventualelor contradicții nu intră în competența instanței de contencios constituțional, ci sunt de resortul autorității legiuitoare.

Curtea reține, de asemenea, că, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale prevederile legilor care contravin dispozițiilor sau principiilor Constituției. În cauză însă dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție nu numai că nu sunt încălcate, ci, dimpotrivă, dispoziția procedurală cuprinsă în textul de lege criticat constituie tocmai o expresie a aplicării acestei prevederi constituționale.

a funcționarilor publici, excepție ridicată de Prefectura Județului Sălaj în Dosarul nr. 274/2001 al Judecătoriei Zalău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000. Se arată că autorul excepției, fără a face vreo referire la art. 7 alin. (4), a criticat ordonanța de urgență în întregul ei. Această critică este neîntemeiată în condițiile în care interdicția legiferării în domenii aparținând legii organice nu privește ordonanțele de urgență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 274/2001, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici**, excepție ridicată de Prefectura Județului Sălaj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 245/2000, precum și ordonanța în întregul ei „sunt neconstituționale deoarece, potrivit art. 72 din Constituție, reglementarea pe care o instituie este de domeniul legii organice, iar conform prevederilor constituționale ale art. 114 alin. (1) Guvernul poate fi abilitat prin lege să emită ordonanțe numai în domeniile care nu fac obiectul legilor organice“. Totodată se susține că în cazul acestei ordonanțe de urgență „nu a existat și nu există o situație excepțională, nici necesitatea instituirii de urgență a măsurilor prevăzute în cazul ordonanțelor“.

Judecătoria Zalău consideră întemeiată excepția de neconstituționalitate. După ce arată că „excepția este invocată cu respectarea dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și cele ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, care se referă la ordonanța de urgență anterior adoptării legii de aprobare sau de respingere a ei“, instanța apreciază că, „potrivit art. 72 alin. (3) lit. i) din Constituție, sub aspect material, competența de reglementare a statutului funcționarilor publici revine legii organice, în consecință, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 245/2000 este emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. i) și ale art. 114 alin. (1) din Constituție“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că singura condiție prealabilă, în cazul ordonanțelor de urgență, este existența cazului excepțional, iar în ceea ce privește domeniul în care asemenea ordonanțe pot fi emise, „acesta este mai larg decât cel al ordonanțelor adoptate în temeiul legii de abilitare, deoarece restrângerea numai la domeniile care nu fac obiectul legilor organice este prevăzută expres doar pentru ordonanțele emise în temeiul legii de abilitare. Tocmai caracterul lor de urgență, determinat de existența unor situații excepționale, justifică emiterea ordonanțelor de urgență și în domeniul legilor organice“. În ceea ce privește existența cazului excepțional, se consideră că acesta trebuie apreciat de Guvern în momentul adoptării actului normativ respectiv.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Deși în încheierea de sesizare a Curții Constituționale se precizează că excepția de neconstituționalitate privește textul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 245/2000, nu se face nici o motivare asupra cuprinsului acestui text, fiind criticată ordonanța de urgență în întregul ei. În consecință, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 8 decembrie 2000.

Autorul excepției susține, în esență, că aceste prevederi sunt contrare dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. i) din Constituție, potrivit cărora statutul funcționarilor publici este reglementat prin lege organică, precum și dispozițiilor constituționale ale art. 114 alin. (1) și (4), deoarece în cazul acestei ordonanțe de urgență „nu a existat și nu există o situație excepțională“.

Analizând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, deoarece textul de lege criticat nu mai este în vigoare. Astfel, prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33 din 26 februarie 2001 privind unele măsuri referitoare la salarizarea funcționarilor publici și a altor categorii de personal din sectorul bugetar, precum și a personalului din organele autorității judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 martie 2001, se prevede că „*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 8 decembrie 2000, [...] se abrogă*“.

Ulterior Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2001 a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 386 din 10 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 17 iulie 2001. În aceste condiții dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 nu pot constitui obiectul controlului de constituționalitate, avându-se în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională are competența de a decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe în vigoare. Deoarece, în cauză, instanța sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici nu a aplicat dispozițiile art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, revine Curții Constituționale să constate că, întrucât actul normativ criticat nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, excepția urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 245/2000 privind stabilirea sistemului unitar de salarizare a funcționarilor publici, excepție ridicată de Prefectura Județului Sălaj în Dosarul nr. 274/2001 al Judecătoriei Zalău.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 137

din 23 aprilie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c)
din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior
și recunoașterea diplomelor, republicată**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată, excepție ridicată de Fundația „Europa Ecor“ U.S. București în Dosarul nr. 1.380/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ într-o cauză privind anularea unui act administrativ.

La apelul nominal răspunde Ecaterina Rădulescu-Antal, consilier juridic pentru Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare, lipsind celelalte părți, față de care, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare arată că este întru totul de acord cu punctele de vedere exprimate de președintele Camerei Deputaților și de Guvern și solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că nu există impediment legal în ceea ce privește formularea de către Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare a unui raport propriu, pe baza rapoartelor comisiilor din subordine sau a constatărilor proprii, în care să se facă evaluarea unei instituții de învățământ superior. Susținerea autorului excepției de neconstituționalitate că prin întocmirea acestui raport ar fi încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1)

din Constituție, precum și cele ale art. 1 pct. 1 din Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului este neîntemeiată, deoarece textul criticat nu aduce nici o vătămare drepturilor consacrate prin aceste dispoziții. Solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.380/2001, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată**, excepție ridicată de Fundația „Europa Ecor“ U.S. București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993, republicată, dispunând și elaborarea de către Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare a unui raport propriu, creează posibilitatea ca acest consiliu să respingă cererea de autorizare pentru funcționare, indiferent de rapoartele întocmite de comisiile de evaluare pe baza analizei rapoartelor de autoevaluare, a verificării îndeplinirii standardelor corespunzătoare criteriilor generale prevăzute de lege și a vizitelor la instituția solicitantă, „fapt ce duce la încălcarea textului art. 16 alin. (1) din Constituție“. Autorul excepției consideră că prin introducerea în textul de lege criticat a sintagmei „elaborează propriul său raport“ s-a deschis calea spre abuzuri și corupție, respectiv „s-a creat discriminarea — limitarea învățământului particular în favoarea învățământului de stat de către C.N.E.A.A.“. Invocă și încălcarea prevederilor art. 1 pct. 1 din Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că dispozițiile legale criticate „nu sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care prevăd egalitatea în drepturi a cetățenilor, persoane fizice și care nu se referă la persoane juridice, cum este cazul reclamantei recurente”. Se mai arată că procedura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993, republicată, „este aplicabilă tuturor persoanelor juridice care solicită autorizarea provizorie pentru a funcționa ca instituții de învățământ superior, nefiind o discriminare în acest sens”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președintele Camerei Deputaților consideră că principiul egalității în fața legii, prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituția României, trebuie interpretat în sensul că acest principiu se referă exclusiv la egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu și la „raporturile dintre cetățeni și persoane juridice ori la raporturile dintre persoane juridice”, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în deciziile sale, printre care și Decizia nr. 286 din 30 octombrie 2001. Mai arată că „sintagma «și a constatărilor proprii» nu conduce la crearea unei discriminări între instituțiile de învățământ superior, de stat sau particulare”, ci, dimpotrivă, aceasta „constituie o garanție a unei corecte proceduri de autorizare pentru funcționarea provizorie a instituțiilor de învățământ superior”. În final, se apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993, republicată, sunt constituționale.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993, republicată, nu încalcă nici un drept al cetățeanului. Mai arată că „procedura autorizării de funcționare provizorie, instituită pentru instituțiile de învățământ superior, ocrotește dreptul la învățătura al tinerilor și le asigură șanse egale, atât celor care urmează o formă de învățământ superior de stat, cât și celor de la învățământul particular”.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 11 noiembrie 1999, dispoziții care au următorul conținut: „*Procedura de autorizare pentru funcționarea provizorie cuprinde următoarele operațiuni: [...]*

c) Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare elaborează propriul său raport, pe baza rapoartelor de evaluare ale comisiilor din subordine și a constatărilor proprii, în care propune acordarea sau, după caz, neacordarea autorizației de funcționare provizorie pentru fiecare facultate, colegiu sau specializare în parte; raportul Consiliului Național de Evaluare Academică și Acreditare se transmite Ministerului Educației Naționale și instituției solicitante;”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate instituie o discriminare între instituțiile de învățământ particulare și cele de stat, încalcând astfel prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, precum și reglementările cuprinse în art. 1 pct. 1 din Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului, adoptată de Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură la 14 decembrie 1960, ratificată de România prin Decretul nr. 149/1964, publicat în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 20 aprilie 1964, reglementări conform cărora: „*În sensul prezentei Convenții, termenul de «discriminare» cuprinde orice distincție, excludere, limitare sau preferință care, întemeiată pe rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, situație economică sau naștere, are drept obiect sau rezultat suprimarea sau alterarea egalității de tratament în ceea ce privește învățământul și mai ales:*

a) înlăturarea unor persoane sau a unui grup de la accesul la diverse tipuri sau grade de învățământ;

b) limitarea la un nivel inferior a educației unei persoane sau a unui grup;

c) sub rezerva celor stabilite în articolul 2 al prezentei Convenții instituirea sau menținerea unor sisteme sau instituții de învățământ separate pentru persoane sau grupuri; sau

d) plasarea unei persoane sau a unui grup într-o situație incompatibilă cu demnitatea umană.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție consacra principiul egalității cetățenilor în fața legilor, nu și a persoanelor juridice, instituțiilor și a autorităților publice.

Reglementările Convenției privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului nu se referă la autorizarea funcționării sau la acreditarea diferitelor instituții de învățământ, ci la dreptul egal de acces la toate formele și tipurile de învățământ al tuturor persoanelor și grupurilor de persoane.

Din conținutul art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993, republicată, nu rezultă nici un privilegiu și nici o discriminare a nici uneia dintre instituțiile de învățământ superior, procedura de autorizare pentru funcționarea provizorie fiind deopotrivă aplicabilă pentru toate instituțiile, indiferent dacă sunt de stat sau particulare.

Pentru a face propuneri către Ministerul Educației și Cercetării, în vederea elaborării proiectului hotărârii de Guvern de autorizare a funcționării, Consiliul Național de Evaluare Academică și Acreditare poate să întocmească un raport propriu pe baza rapoartelor comisiilor din subordine sau a propriilor constatări, fără ca prin aceasta să fie lezat vreun drept prevăzut de Constituția României sau de Convenția privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului, adoptată de Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură și ratificată de România.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată, excepție ridicată de Fundația „Europa Ecor” U.S. București în Dosarul nr. 1.380/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 aprilie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.325/2002

Ministrul educației și cercetării,

în baza prevederilor art. 141 lit. p) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare, emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia privind organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.325 din 8 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 10 iunie 2002, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 8 se abrogă.**

2. **Alineatul (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — (1) Lista cuprinzând posturile didactice vacante pentru etapa de pretransferare, precum și pentru soluționarea restrângerilor de activitate sau a desființării unor unități de învățământ se validează de consiliul de administrație al inspectoratului școlar județean/al municipiului București și se aduce la cunoștință persoanelor interesate cu 30 de zile înaintea declanșării procedurilor de pretransferare și de transferare, prin afișare pe Internet, la inspec-

toratele școlare și la unitățile de învățământ respective, conform prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 128/1997; lista cuprinde mențiunile prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta metodologie.”

3. **După alineatul (1) al articolului 17 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:**

„(2) Personalul didactic titular pe un post de educatoare/învățător se poate transfera, la cerere, în sesiunea de pretransferări sau în cea de restrângere a activității pe un post corespunzător specializării dobândite prin studii.”

4. **Alineatul (1) al articolului 24 va avea următorul cuprins:**

„Art. 24. — (1) Contestațiile se depun la inspectoratul școlar în termen de două zile de la comunicarea deciziei și se soluționează de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar, în termen de 5 zile de la înregistrarea acestora, cu respectarea prevederilor art. 11 alin. (6) și ale art. 13 alin. (5) din Legea nr. 128/1997.”

5. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — În cazul în care la controlul efectuat de Ministerul Educației și Cercetării se vor constata nereguli cu privire la organizarea și desfășurarea pretransferării personalului didactic titular și a transferării personalului didactic titular disponibilizat prin restrângerea activității sau prin desființarea unor unități școlare, persoanele vinovate vor răspunde administrativ, disciplinar, civil sau penal, după caz.“

6. Titlul punctului 2 al anexei nr. 2 la metodologie va avea următorul cuprins:**„2. Nivelul studiilor“****7. Litera F de la punctul 2 al anexei nr. 2 la metodologie va avea următorul cuprins:**

„F. Absolvenți de învățământ superior de lungă durată cu diplomă de licență și cu:

- studii postuniversitare de specializare — 11 puncte
- studii aprofundate de specialitate — 11 puncte
- cursuri de perfecționare postuniversitară — 10,5 puncte

— doctorat obținut în domeniul altei specializări decât cel al specializării/specializărilor înscrise pe diploma de licență — 12 puncte

— grad didactic I obținut pe bază de examene și doctorat obținut în domeniul altei specializări decât cel al specializării/specializărilor înscrise pe diploma de licență — 12 puncte

— grad didactic I obținut pe bază de examene și doctorat obținut în domeniul specializării/specializărilor înscrise pe diploma de licență — 12 puncte.“

8. Litera G de la punctul 2 al anexei nr. 2 la metodologie va avea următorul cuprins:

„G. Absolvenți ai învățământului postliceal, respectiv școala postliceală sau școala de maiștri, cu a doua specializare — 5 puncte.“

9. Litera H de la punctul 2 al anexei nr. 2 la metodologie se elimină.**10. Punctul 3 al anexei nr. 2 la metodologie va avea următorul cuprins:****„3. Gradul didactic**

Vechimea în învățământ	Definitivat	Gradul didactic II	Vechimea în învățământ la data acordării gradului didactic I	Gradul didactic I	Doctorat
2—5 ani	10 p	12 p	2—5 ani	—	20 p
6—9 ani	6 p	11 p	6—9 ani	15 p	20 p
10—14 ani	5 p	10 p	10—14 ani	15 p	20 p
15—20 de ani	4 p	9 p	15—20 de ani	13 p	20 p
21—25 de ani	3 p	8 p	21—25 de ani	12 p	20 p
peste 25 de ani	2 p	7 p	peste 25 de ani	11 p	20 p

NOTĂ:

1. Se punctează ultimul grad didactic dobândit.

2. La punctajul corespunzător vechimii menționat mai sus se adaugă câte 2 puncte pentru fiecare dintre gradele didactice: definitivat, gradul didactic II, respectiv gradul didactic I, dacă au fost acordate cu media 10.

3. Personalului didactic căruia i s-a acordat gradul didactic I pe baza calificativului «admis» i se echivalează acest calificativ cu nota 10.“

11. După punctul 5 al anexei nr. 2 la metodologie se introduce punctul 6 cu următorul cuprins:

„6. Criterii de vechime: vechime recunoscută în învățământ, inclusiv perioada rezervării catedrei

- 0,1 puncte pentru fiecare an de învățământ

NOTĂ:

Se recunoaște vechimea în învățământ pentru perioada activității desfășurate ca personal didactic calificat.“

Art. II. — Direcția generală pentru evaluare, prognoze și dezvoltare din cadrul Ministerului Educației și Cercetării și inspectoratele școlare vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin intră în vigoare la data emiterii.

Art. IV. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Ecaterina Andronescu

București, 8 aprilie 2002.

Nr. 3.472.

RECTIFICARE

În Hotărârea Guvernului nr. 985/2001 privind organizarea și funcționarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 15 octombrie 2001, se face următoarea rectificare:

— la art. 9 alin. (1) în loc de:

Art. 9. — (1) Personalul din cadrul aparatului de lucru al Guvernului este salarizat potrivit anexei nr. I (cap. II/B) și anexei nr. VI/2 (cap. A) la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările ulterioare se va citi:

Art. 9. — (1) Personalul din cadrul aparatului de lucru al Guvernului este salarizat potrivit anexei nr. I (cap. II) și anexei nr. VI/2 (cap. A) la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, cu modificările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro